

[Axel Christensen.]

produktion. Når talen er om udvidet produktion til eksport, forstår enhver, der kender lidt til disse forhold, at så virker kreditindskrænkningen som en knyttet næve imod erhvervslivets enkelte virksomheder.

Det er heroverfor, at der både gennem bankerne og gennem statens eksportkredit må ydes disse virksomheder et rimeligt hensyn og en rimelig støtte, og det skulle glæde mig, hvis den højtærede minister her ville give udtryk for, at også ministeriets og administrationens synspunkter går i den retning.

Jeg ved, at der i denne tid fremkommer en række henvendelser angående eksportkreditter fra erhvervsvirksomheder, der føler sig stærkt trykket af kreditvanskelighederne, og jeg vil håbe, at disse virksomheder må møde forståelse for deres bestræbelser til gavn for vor handelsbalance i det hele taget.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til videre behandling og vedtagelse.

Steffensen: Jeg beklager, at vi stadig her i rigsdagen må beskæftige os med en lovgivning af denne art. Nu er det jo imidlertid bebudet, at dette er en afviklingslov, og det må vi så håbe at det også bliver.

Ordførerne for de øvrige partier med undtagelse af socialdemokratiet beklagede, at vi stadig må opretholde denne lovgivning, og man har fra disse partiers side også i folketinget givet udtryk for ønsket om at komme væk fra den form for handel, som vi nu har. Nu hører man af regeringen, at betalingsbalancen er forbedret i væsentlig grad, og spørgsmålet er så, om tiden ikke er inde til en yderligere liberalisering af handelen.

Der er for mig ingen tvivl om, at Marshallorganisationerne har ret, når de fremhæver, at en betingelse for at hæve den sociale standard er, at der bliver mere fri samhandel landene imellem. Det vil være en fordel for alle parter, at varerne produceres dér, hvor de — grundet på klima og andre forhold — kan produceres mest fordelagtigt, og at det frie varebytte kan foregå uhindret. Dette bliver stadig mere nødvendigt, efter som teknikken og samfærdslen udvikles. Intet kulturfolk kan leve isoleret; vi bliver stadig mere afhængige af hinanden, og ingen kan være sig selv nok.

Men disse forhold synes ikke at være gået op for politikerne — eller mon ikke man kan udtrykke det sådan, at der er mange statsmænd rundt omkring i verden, som er klar over dette forhold, men når

de kommer hjem til deres regeringer, er der så mange betænkeligheder, der er så mange erhvervsinteresser, som skal varetages, der er så mange til at rykke dem i frakkeskøderne, der opstår så mange betænkeligheder imod en frigivelse af handelen, og det er, ligesom man ikke tør. Jeg tror, det er egoisme og magtbegær, der her er den drivende kraft, og at det netop er de kredse, som nyder godt af isoleringen, som udgør en hindring for, at handelen gøres fri. Men hvordan er forholdene for vort eget lands vedkommende, det er det, det drejer sig om her? Ja, for mig står det sådan, at for at betalingsbalancen kan komme i orden og en forøget velstand kan udvikle sig her i landet, må handelen gøres fri. Der er sikkert intet land, der er så dårligt tjent med den gældende form for handel som netop vort land.

Dette skyldes væsentligst, at en forholdsvis stor del af vor udenrigshandel falder på landbrugsvarer. 70 pct. deraf er letfordærlige landbrugsvarer. Det drejer sig om en produktion, der ikke kan standses, og om varer, der ikke kan holdes tilbage, og derfor er vore forhandlere vanskeligt stillet. Det er vanskeligt at binde en stor landbrugseksport til et enkelt land. Statistiske efterretninger har pr. 1. januar 1951 opgjort prisforskellen på vore landbrugsprodukter leveret til England og til tredieland således, at priserne til tredieland ligger en trediedel højere; hvis der kunne opnås samme priser for landbrugsprodukter i England, som vi får i tredieland, ville vi have fået omkring 350 mill. kr. mere. Og så kunne det være interessant at vide, hvor meget vi har betalt for meget for den import fra England, som skyldes den bundne handel og bunden vareliste. Måske drejer det sig om et lignende beløb eller mere. Nu er det ikke sådan, at vi ikke gerne vil handle med vor gamle kunde England, det vil vi umådelig gerne, men vi må være interesse-rede i at købe varerne, hvor de kan købes billigst, og ved at frigive handelen skabes der mulighed for, at varerne kan købes billigere.

Vi så fornylig, at finansministeren, vistnok i en kronik i „Nationaltidende“, opgjorde, at der var varer, der kostede 30 pct., ja, i eet tilfælde 60—70 pct., mere på hjemmemarkedet, end de kunne købes for i udlandet, netop på grund af de foranstaltninger, vi har truffet, som bevirker, at visse varer holdes ude ved, at de står på bunden liste. Det er for mig ikke til at forstå, at man indenfor industrien i Danmark ikke tror, at man kan konkurrere med udlandet.